

Publicerad 2007-04-16 00:11 av niffe

Brevet som aldrig kommer postas

desperat utan tjat.

mitt ego känner så väl igen sig.

önskar att du bara fanns här.

NU liksom, på en gång.

spegel, spegel, inget segel.

vinden mojnar, min tanke likaså.

hoppet lyser svagt och min röst är alldeles för skör för att slå dig en pling.

knacka på dörren, åk upp i min hiss.

öppna brevinkastet och ropa \"är du där min sköna, vackra?\".

allt jag vill är ju bara att få se dig.

en önskan, ett begär.

när vänder det jobbiga och vinden?

fan så jobbigt att vara så här kär.

ena stunden pirr i magen, andra tår på kinden.

jag saknar dig så mycket och jag vill träffa dig.

ge mig om så bara fem minuter.

jag skall vara nöjd.

jag skall vara lycklig.

jag skall fortfarande vara så hopplöst kär.

och du kommer fortfarande inte att höra av dig.

jag hatar dig.

jag älskar dig.

jag HATAR ditt sätt.

jag ÄLSKAR allt du säger till mig.

när du säger någonting.

om du säger någonting.

vad fan är det du vill?

ge mig en ledtråd åtminstone.

det skär så i bröstet annars.

att behöva ha dig i mina tankar, jämt och ständigt.

verkligen alltid.

det enda jag kan tänka på är dig.

fatta någon gång!

hör av dig då jävla ego.

låt mig inte plågas mer.
det är så jobbigt, det gör så ont.
jag är sjuk i själ och hjärta.
skrik, tankar, äcklig smärta.

bekymmer och mörka moln.
kompott av det mesta som klassas som negativt och tråkigt.
eftersom att jag inte vill verka \"klängig\".
du kan väl i alla fall ge mig ett tecken?
är du rädd för mig?
har jag gjort någonting fel?
do I frighten you?
tiga är inte alltid guld, tala människa!

jag kommer säkert att ringa eller messa dig igen.
du får stå ut med det.
jag är sådan.
jag kan inte bara släppa taget och låta gå.
inte fortsätta som om inget hade hänt.
betyder det ingenting?
eller är jag lurad redan från första stund?
det är ju i och för sig ganska simpelt att lura mig.
jag är ju så blåögd och naiv.
så jävla ful och äcklig.
jag är ju inget som någon någonsin skulle vilja ha.
men jag trodde du ville det.
jag trodde jag visste.
men jag vet nu att jag inte vill tro.
på dig.
jag är trött nu.
på dig.
jag vill glo.
på dig.
med besviken och ledsam blick.
jag hoppas det gör ont.
för det gör det i mig.
varenda jävla dag.

fan.
varför skriver jag det här?
allt jag egentligen vill säga är att \"jag är kär i dig och tycker så himla mycket om dig\".

kan du inte bara höra av dig..?

tack på förhand / niffe.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren niffe med Poeter.se id #14905 innehar upphovsrätten